

Kedves Nyilas Misi Tehetségtámogató Egyesület!

Ebben a rövid levélben szeretném közölni Önökkel, hogy kellemes húsvéti ünnepeket kívánok!

Szerettem volna már hamarabb is meglepni az egyesületet pár sorral, de csak a tegnapi délután érkeztem haza, s elég fárasztó napok állnak mögöttem.

Nekem ismét van egy hét vakációm, egyetemistaként nem panaszkodhatom, mert van időm pihenni ismét. Van lehetőségem elmenni a templomba, készülni az ünnepre, érezni anyukám frissen sült kalácsának az illatát, vagy épp csak üldögni az ágyban és nézni valamelyik kedvenc filmem. Ezek mind olyan dolgok, amelyekre minden embernek szüksége van. Feltöltődni, kicsit érezni, hogy annak ellenére, hogy ez egy vakáció, Isten is létezik, s az ő fia az életét adta értünk.

Ismét azért írok Önöknek, hogy megköszönjem a nyugalmat. Mikor utoljára láttak, én rohantam vissza az egyetemre, s éppen csak befutottam. Most itt ülök, s a gépelésem kattánásait hallgatom. Nyugodt vagyok és elégedett. Nyugodt, mert biztonságban érzem magam, s elégedett, mert az életem úgy folyik a medrében, ahogy szerettem volna és terveztem. Mindez az önök munkájának is köszönhető.

Nem tudom, hogy mennyi visszajelzést kapnak, de azt hiszem, hogy nem eleget. Mikor találnak Erdélyben kis Nyilas Misiket, akkor éleketek is találnak, amelyekre nagyobb hatással vannak, mint amennyire a pénz tud lenni. Az ösztöndíj nem csak azt jelenti, hogy van pénz ételre, bentlakásra vagy ruhákra. Ezekre nagy szükség van, de nem csak ennyi. Az ösztöndíjt lefordíthatnánk úgyis, hogy lehetőség. Egy lehetőség, amelyben nekem, s még rengeteg más diáknak is része volt az évek folyamán. Biztonságot ad, a terveknek táptalajt, az elmének motivációt. Talán sok diáknak a hitet is visszaadja a világ és az élet fele. Ősszel alig akartam elhinni, hogy támogat a támogatóm, de mégis így történt, s lehetőségem van egyetemre járni. Szerencsére ugyanezt még rengetegen elmondhatjuk. Nem tudom, hogy az a sok száz diák milyen sorsot kapott, vagy hogyan tekint most az életére, de azt gondolom, hogy biztos pozitívabban. Ez pedig több, mint elég. A remény sokkal többre képes a fiatalok életében, mint azt a legtöbben hinnék.

Bízom benne, hogy büszkék önmagukra és úgy élnek meg a húsvét ünnepét, ahogyan szeretnék. Megérdemlik, hogy áldásos legyen az ünnep minden napja, s kicsit pihenjenek, s feltöltődjenek a következő időszakra. Tekintsenek már az év eddigi hónapjaira is pozitívan, mert az önök munkája rendkívül értékes. Én csak jót kívánok önöknek, s remélem idén gyakrabban eljutok az irodájukba, s ha szükségük van rá, szívesen segítek is, mert a visszajelzésre mindig szükség van.